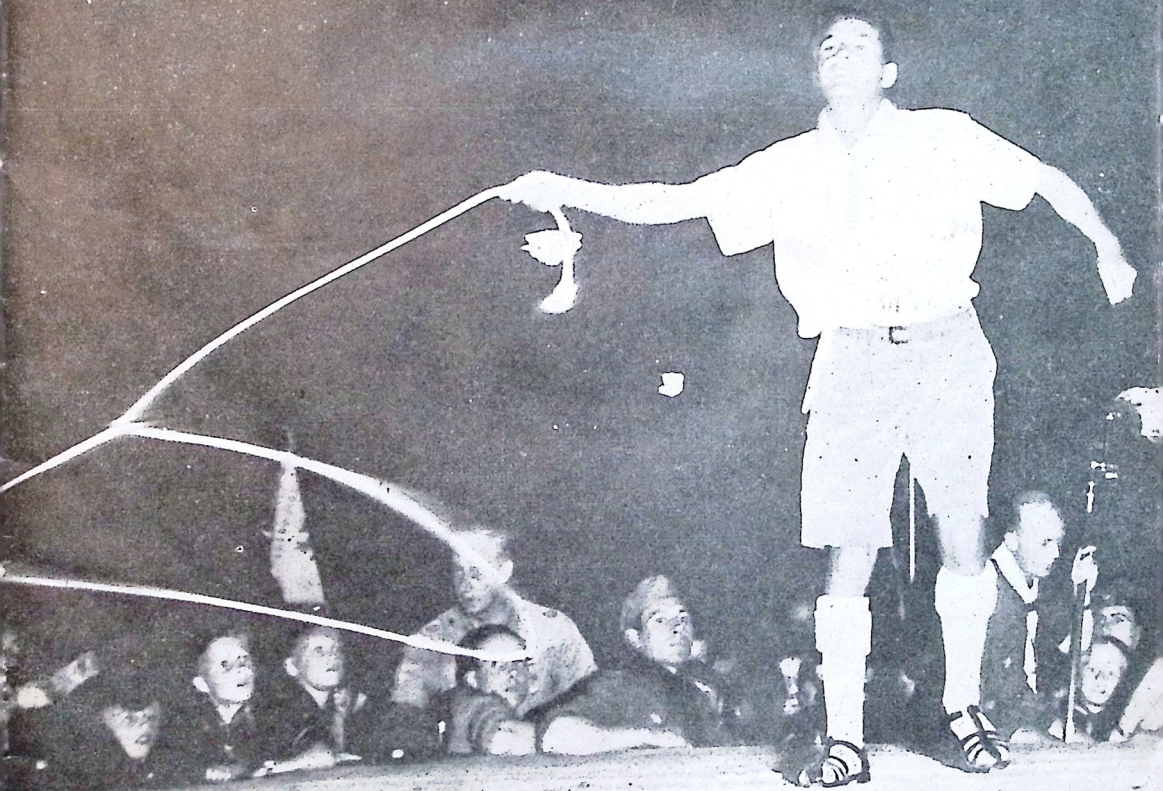
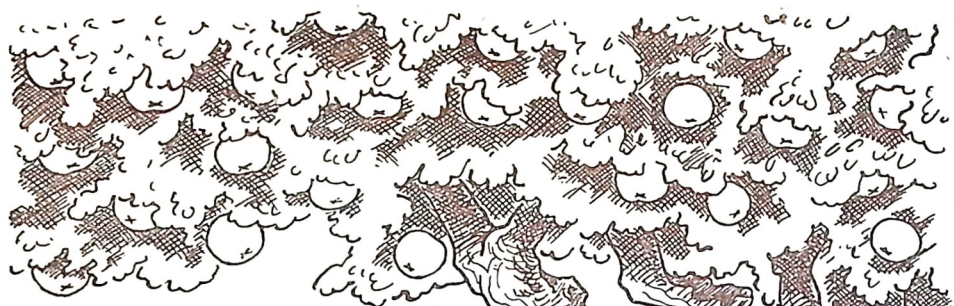

SPEJDERNES *Magasin*

SEPTEMBER 1938. NR. 7. 22. AARGANG.

DON POTTER SPINNER VED LEJRBALET I FORUM D. 18. AUGUST

SEPTEMBER

Prangende Asters i brede Rabatter,
Vildvin med Glans af den røde Rubin,
Luft saa krystalklar i Æterens Dybder
boder paa Sommerens nære Ruin.

Drømme, der svulmed som Knopper i Vaaren,
blomstred' til Daad under Rosernes Duft.
Daaden, som øves i hedeste Sommer,
modner September din lutrede Luft.

Rød synker Solen i Synsrandens Stribe,
funkler i Frugternes modnende Glød.
Funker de er kun af Sommerens Flammer,
Funker kan ej trodse Kulde og Død.

VERDENS-SPEJDERCHEFEN

I ved alle, at Baden-Powell var ombord paa det store engelske Skib, som lagde til ved Lange-liniemolen i København med 460 engelske Dreng- og Pigespejderførere. B.-P. er nu en ældre Mand, han er 82 Aar, og hans Læge mente det bedst, at han blev ombord, og vi maatte derfor savne ham ved det store Lejrbaal.

Men ved Afsejlingen, hvor der var samlet mange danske Spejdere paa Kajen, fik vi en Lejlighed til at se ham og hylde ham. Han kom frem ved Rælingen, rank og smilende som vi gamle kender ham fra tidligere Aar, og med sin rungende Stemme talte han til os.

Den, som een Gang har hørt hans mægtige Røst, vil aldrig glemme den. Efter hans Tale bruste Hurraraabene op imod ham, afløst af »B.-P.-Raabet« fra Jamboreen i 1924, og et »Tjickerlikker«. Som vi hyldede ham, har Millioner af Spejdere Verden over tiljuble ham, der ved sin lille Patulje af Drengene startede den verdensomspændende Spejderbevægelse.

De af jer, som var med i Jamboreen i Holland, var sikkert imponeret over den store Mængde af Spejdere, der var samlet, og saa var det endda kun 30.000. Tænk, hvis de omtrent 3 Millioner Spejdere — 3.000.000 Drengene — havde været samlet!

Danmark var et af de Lande, B.-P. først besøgte, efter at Spejdersporten var taget op i andre Lande end England, og i 1924 var han her under hele Jamboreen paa Ermelundssletten. Han har altid synes godt om de danske Spejdere og har ofte udtalt det overfor os.

LEJRBAALLET I »FORUM«

skulde have været holdt i »Ulvedalene« ved Klampenborg, men det blev Regnvej. Alligevel blev dette, det største Lejrbaal i Danmark, en stor Oplevelse med de 7000 Spejdere og Ulve, Figer og Drengene. Verdens-Pigespejderchefen, Lady Baden-Powell var til Stede og holdt en Tale, hvori hun ogsaa hilste os fra B.-P.

Verdens-Spejderchefen var repræsenteret ved Sir Percy Ewerett, der var Tropsassistent i B.-P.'s egen Spejdertrop for 31 Aar siden, og han fortalte os om sin første Spejdertid sammen med B.-P.

LANDSPATRULJETURNERINGEN

kunde glæde sig over godt Vejrs paa Slutningen, men den spændende og anstrengende Patuljetur begyndte ved Sorø i øsende Regn og Blæst. Alle Patuljer gennemførte Turen, hvad der jo var at vente, naar saa mange af Korpsets dygtige Patuljer var med. Nr. 1 i den samlede Turnering blev »Maarene« fra 1. Ordrup med »Falkene«, 4. Aarhus, som Nr. 2. Og det skal siges, at alle de konkurrerende Patuljer optraadte som det sig hør og bør for rigtige Spejdere, og at der var en glimrende Konkurrence-aand under hele Turneringen.

SPEJDERNE TRÆDER HJÆLPENDE TIL.

Den tørre Tid i Forsommeren gjorde alt meget brandfarligt. Da Midtjydske Division holdt Foraarsturnering ved Himmelbjerget, opstod der en Hedebrand i Nærheden, hvorved mange Dyr og en Del Huse var i Fare. Divisionschefen Borges Andersen, sendte straks nogle Spejdere til Hjælp for Brandvæsenet, og i Løbet af nogle Timer var Ilden begrænset til et mindre Omraade.

NU BEGYNDER

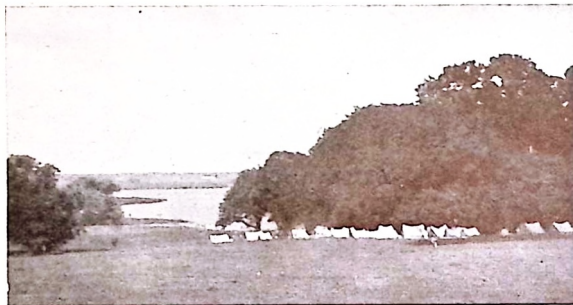
Spejderaaret igen efter en god Sommerlejr. Maaske har I haft godt med Regn i Lejrene, men saa har I haft Lejlighed til at vise, at I kan klare jer, ogsaa under ugunstige Forhold. Det er betydeligt vanskeligere at vise sig som Spejder i daarligt Vejr, det kræver Dygtighed og godt Humør. Det hænder jo — det ser man efter større Lejre — at der er Spejdere, der mister nogle af deres Sager, men saa længe man ikke taber Hovedet, gaar det endda.

PRIMITIV SPEJDESPORT

Der er ved at blive lavet et nyt Roverprogram og et nyt Program for de ældre Spejdere i Alderen 17—18 Aar, som paa Grund af Arbejde ikke kan deltage i det almindelige Patulje- og Tropsarbejde, noget som vil kræve Dygtighed til at klare sig med lidt under alle Forhold. Naar alt er klart om en Maanedstid eller saa, skal det blive bekendtgjort i »Spejdernes Magazin«.

over Høsten

Landspatruljeturneringen ved Tystrup Sø

1., 2. og 3. Juli

1938

Udsigt over den storslaaede Lejrplads.

De første tre Dage i Juli stævnedes de bedste Patruljer fra hele Landet sammen for i ædel Kappestrid at faa afgjort hvem der skulde kaldes Korpsets bedste Patrulje. Lad det være sagt med det samme: Det blev en haard Konkurrence, hvad man ogsaa straks kan se ved et Blik paa Resultatlisten.

At den første Dag forløb i øsende Regnvejr gjorde jo kun Konkurrencen saa meget mere virkningsfuld, som det netop gjaldt om at finde ud af hvilken Patrulje der havde det bedste Humør trods Modgang og Strabadser.

Ja, Turneringen begyndte altsaa med en Patruljevandring, der startede fra Sorø, hvor Patruljerne skulde skaffe forskellige Ting fra Akademiet m. m., saaledes at Sorø blev grundigt besøgt.

Kender I for Resten Kuglemos? Det »vokser« i Sorø Sø, hvilket vist nok er det eneste Sted i Danmark det findes. Grønne Kugler af svampeagtigt Mos, der svømmer rundt i Vandet.

Patruljevandringen bød iøvrigt paa flere spændende Momenter: Byg Hytte for Natten og fæld Træerne til den selv. Gaa over Susaaen. 8—10 m bred, ingen Bro, eneste Materiale Redningsreb. Kryb op i Toppen af dette Træ og se derfra Stedet, hvor I nu skal hen. Da Patruljerne endelig efter Strabadser og Vanskeligheder naaede den pragtfuldt beliggende Lejrplads ved Tystrup Sø, fik de udleveret et Par Kyllinger uden Hoved, ellers det hele. Værsgo' det var Middagsmaden. Straks i Gang med Opgaverne, Madlavning og Lejrslagning. Patruljeføreren maatte fordele Arbejdet. Af Opgaverne kan nævnes: Slæb en bevidstløs ud af et røgfyldt Værelse. Bag Brød paa Pind. Fremstil et Tørrestativ. Re-

parer en punkteret Cykel m. m. — Altsammen Opgaver, som enhver Spejder skulde kunne løse tilfredsstillende.

Søndagen kom og Turneringen sluttede og aabenbarede Vindernes Navne.

Bemærkelsesværdigt var det at lægge Mærke til at 2 Patruljer fra 1. Ordrup Trop, den Trop, Korpsets Leder, Ove Holm, selv er Tropsfører for, henholdsvis vandt hele Turneringen og blev Nr. 1 i Patruljevandringen.

Overgang over Susaaen.

Vi har spurgt Ove, om hvorledes han bærer sig ad med at træne sine Patruljer op til saa fint Resultat.

»Jeg har slet ikke trænet dem,« svarer Ove, »Maanedene før Divisionsturneringen og under

Ove overrækker 1. Præmien

Snobrødene i Arbejde.

denne var jeg bortrejst til Norge, og jeg har ikke siden trænet med mine to Patruljer, men ganske overladt dette til dem selv. Det er altsaa Patruljesystemet, der har bestaaet sin Prøve.«

Landspatruljeturningens Resultatliste

Hold Nr.	Patrulje	Trop	Turn out	Patruljevandring	Lejrreport	Enkeltpand	Fritidsopgave	Samlet	Placering
1	Hjortene	Hans Tausen	18,7	15,9	14,2	14,3	1	64,1	16
2	Egerne	1. Godthaab	19,3	27,4	13,6	10,4	3,8	74,5	13
3	Glenterne	2. Abs. (HKD)	19,0	18,4	10,3	10,5	3,3	61,5	20
4	Bæverne	2. Hellerup	17,7	27,2	13,2	14,5	7,2	79,8	7
5	Uglerne	Svend Estridsen	17,7	17,5	14,6	10,3	3,3	63,4	18
6	Vikingerne	1. Skanderborg	19,3	21,6	16,2	12,8	8,2	78,1	8
7	Falkene	1. Ordrup	19,3	30,4	18,4	9,4	4,3	81,8	4
8	Bæverne	1. Absalon	19,0	17,2	14,0	11,2	1,8	63,2	19
9	Falkene	4. Aarhus	19,3	29,3	15,7	12,8	8,0	85,1	2
10	Panterne	Jens Bang	19,0	20,3	16,6	13,6	7,2	76,7	11
11	Bæverne	Ørnetroppen	19,0	19,9	16,0	14,1	8,3	77,3	10
12	Tigerne	Kong Erik	18,3	28,1	15,3	13,3	8,7	83,7	3
13	Maarene	1. Ordrup	19,7	29,6	17,8	13,0	7,0	87,1	1
14	Viberne	5. Østerbro	19,3	23,0	15,1	13,1	7,5	78,0	9
15	Bæverne	Hjaltes Trop	18,7	21,3	15,8	12,4	6,8	75,0	12
16	Egerne	Chr. d. IV's	19,0	25,6	16,0	11,6	8,2	80,4	6
17	Spætterne	1. Faaborg	19,3	26,9	16,3	10,4	8,3	81,2	5
18	Viberne	1. Struer	18,7	16,0	13,4	11,6	4,0	63,7	17
19	Ørne	1. Silkeborg	18,0	20,1	13,6	11,9	5,3	68,9	15
20	Ulvne	1. Faaborg	19,0	20,2	12,2	13,2	6,2	70,8	14
21	Uglerne	1. Randers							
Højeste Pointstal			20	40	20	20	10	110	

6 flotte 8 Mandstelte

har Hans Tavsens Trop kunne anskaffe for de Penge, der indkom ved den nylig afholdte Teltindsamling.

I Øsregn

indrettede 1. Herning Trop deres Sommerlejr paa Palsgaards Jorder. Lejrslagningen foregik trods Vejret med straalende Humør.

Skolekammeraterne

havde Erik Menveds Trop, Horsens, indbudt til at deltage i Troppens Fødselsdagsfest. Der var Filmsforevisning, Oplæsning m. m. og den helt igennem vellykkede Aften resulterede i en Forøgelse af Troppen paa et Par Mand.

Bueskydningskonkurrence.

1. Sct. Georgs Trop har afholdt sin aarlige Bueskydningskonkurrence om »Robin Hood« Pokalen; den blev for tredje Gang vundet af PF Aage Jensen, hos hvem den nu faar fast Bopæl.

Paa Travetur i Norge.

1. Nyboders Sommertur gik til Norge. 20 Mand gik fra Oslo til Hallingskærvet, over Hardangerviddene, Maabødal til Strandebærm, hvor Bergens Krets holdt Lejr. Her deltog Troppen i 3 Dage og tog saa hjem over Bergen.

Ny Trop.

I Røde Kro i Sønderjylland er der i Foraaret blevet startet en ny Trop. Den hedder »Bjarkes Trop« og er begyndt med 28 Spejdere. Senere er der afholdt en Propagandaaften, der gav 120 Kr. i Overskud og skaffede Troppen yderligere 8 nye Spejdere.

En lidt ældre Trop.

stiftet 14. Januar i Aar, 1. Bispebjerg, har allerede vist sig i Besiddelse af store Muligheder, idet een af dens Patruljer »Falkene« besatte 1. Pladsen ved Divisionsturneringen. Nu efter Sommerferien paabegyndes Ulvearbejdet.

God Reklame for danske Spejdere,

mente en svensk Spejderfører at Vedels Egne havde været, da de var paa Sommertur i Sverige. Hver Gang Troppen ankom til en By, foregik Indmarchen med fuld Musik, og den svenske Spejderfører mente jo ogsaa, at disse Marcher har været en god Agitation for svensk Spejdersport. Vi haaber det.

»Jambolillebælt«

kaldte 1. Gjentofte Trop deres Sommerlejr, idet den var en lille Jamboree ved Lillebælt. 10 engelske, 10 skotske, 25 hollandske Spejdere, 1 Svejtsers, 1 Franskmand og 35 danske udgjorde Lejrens Befolkning. Lørdag d. 6. August holdtes et stort Lejrbaal med Gæster fra Odense-troppene, Gelsted, Assens, Kolding, Vejle, Graasten, Broager og Fredericia. Der var ca. 150 Spejdere og ligesaa mange civile Gæster. Efter Lejren blev Englændere og Skotter indkvarteret i Gjentofte, hvorfra de tog paa Udflugter til Familie-Journalen, Carlsberg, Motorbaad gennem Havnen, »Pilsudski«, Gilwellhytten, Frederiksborg, Kronborg m. m.

Et godt Stykke Spejderarbejde

er det at male og istandsætte et Tropshus. Det har Svend Estridsens Trop i Grenaa gjort ved deres Hus, saa det nu ser ud som nyt.

Har du været til Ildebrand ?

Har du nogen Sinde været med til en rigtig Ildebrand? Jeg mener, selv deltaget i Sluknings- eller Redningsarbejdet? Saa sæt dig ned og skriv en Beretning om det — send den til Redaktionen inden 1. November. København og Frederiksberg Distriktets Brandværns-Instruktør, Aage Matthiessen, har udsat et Par Drengébøger for de bedste og Redaktøren har lovet at offentliggøre dem her i Spejdernes Magazin.

Baden-Powell

har været
i
København

Verdensspejderchefen
Lord Baden-Powell

I Slutningen af August Maaned anløb et stort engelsk Turistskib Københavns Frihavn, og om Bord var Verdensspejderchefen og Verdensspige-spejderchefen Lord og Lady Baden-Powell i Spidsen for ca. 450 Dreng- og Piespejderfø-
re fra England.

De benyttede Lejligheden til at foretage Ud-
flugt i Nordsjælland og bese København og en
af vore nationale Virksomheder, Tuborgs Bryg-
gerier.

Selvfølgelig benyttede Spejderne, saavel Piger

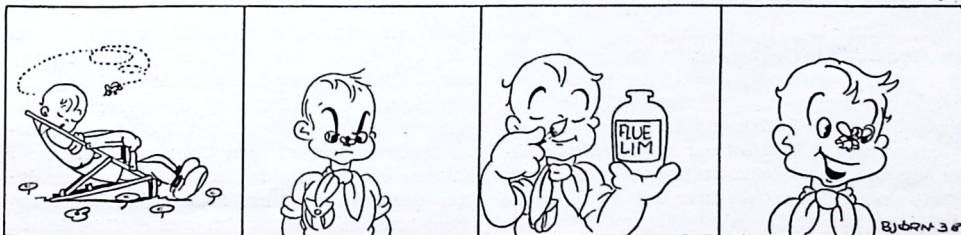
som Dreng grønne som gule, Lejligheden til at
hylde vor gamle Chef, der af Hensyn til sit Hel-
bred desværre ikke maatte gaa i Land.

Ved et stort Lejrbaal i »Forum«, hvor alle
Spejdere fra København og Omegn samledes med
de engelske Førere, talte Lady Baden-Powell. —

Iøvrigt blev Underholdningen transmitteret
gennem Radioen.

— — —
Billeder og udførligere Referat følger i næste
Nummer.

THEOBALD

Back to Gilwell Happy Land

Læs her om:

Da jeres Førere blev smaa menige Spejdere

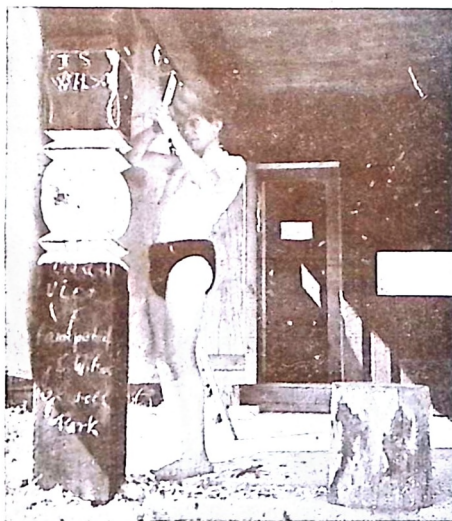
Kan I tænke jer at se jeres mere eller mindre mavesvære Divisionschefer, Kolonnechefer eller Tropsførere pludselig blive degraderede til menige Spejdere, der rigtig faar Lov til at slide og slæbe for at udføre deres Tropsførers undertiden temmelig fjogede Ideer?

I har sikkert tit fantaseret jer til en saadan Omvæltning, hvor I saa selvfølgelig selv var Tropsføreren, der hersede med sine Undersaatter. Imidlertid kan saadanne Uhyrligheder ogsaa foregaa i Virkeligheden. Det fik vi Deltagere i den praktiske Del af Gilwellkursuset paa Storedam rigeligt at føle nu i Sommer.

Tropsføreren var Jens Hvass. I, der ikke kender ham, kan alene af Navnet gætte, at han ikke hører til den blide Slags. Troppen bestod desuden af 25 Spejderførere fra 20—58 Aar, der var delt i 4 Patruljer — Ugler, Spætter, Ravne og Skovduer. Endvidere deltog som Tropsassistenter en hel Del »fine« Herrer som Ove Holm, Fritz Lerche og Frej (ham den tykke, I ved) samt flere andre. Endelig for at sætte Prikken over I'et, en professionel Spejderførertræner Don Potter, hentet helt ovre fra Gilwell Park i England.

Hele Troppen fik eens Tørklæder og hver Patrulje fik et Patruljeudstyr samt en Lejrplads anvist. Og saa begyndte Arbejdet og Fornøjelserne. Ustandselig var vi i Sving, aldrig var der Tid til at slaa Mave. Vi overværede en Masse Instruktioner, lærte at lave Sandaler af Læder, at spinne, at tænde Ild paa Indianervis uden Tændstikker, at lave Lejr- og Lerarbejder og utallige andre Ting.

Desuden fik vi temmelig grundig lært at luge Tidsler. Rektor Hartvig-Møllers Kone hader nemlig Tidsler, og da det er paa Hartvig-Møllers Grund Hytten ligger, havde Rektoren udsat en mægtig Kasse fyldt Chokolader til den Patrulje, der kunde luge de fleste Tidsler med mindst 10 cm Rod. Der blev ialt lugt 4256 — hvilket svimlende Tal. Det var et grufuldt Smadder, og saa skulde den stakkels Tidsel-Jensen (Frej) oven i Købet tælle hver Aften hvor mange Tidsler hver Patrulje havde luget.

Don Potter snitter i Gilwell-Hytten.

Midt under det hele fik vi Lejlighed til at vise, at vi ogsaa kunde anvende noget af det, vi havde lært. Vi havde lige endt en Instruktion inde i Hyttens Pejsestue, da Døren bliver revet og og en Karl fra Nabogaarden kommer farende ind, svedig, beskidt og med Blodet løbende ned fra højre Haand. Han forklarer forpustet, at hans Hest er faldet i en Grøft og at den ikke kan komme op igen, om han ikke kan laane nogle Spejdere til Hjælp. Flere af os troede straks, at det var en af Jens geniale Ideer og at vi nu skulde ud paa en eller anden grufuld Øvelse. Men nej, denne Gang var det Alvor. Jens tog selv Ledelsen — Redningsrebene med, og saa gik det af Sted i Galop til Ulykkesstedet. Hesten var faldet meget uheldigt lige hvor to Grøfter mødtes. Den laa paa Siden med Benene i Klemme og jo mere den havde kæmpet des dybere var den sunket ned i Grøften. Nu var den saa udaset og træt, at den næsten ikke kunde

røre sig. Efter en kort Raadslagning med Bondemanden blev Rebene gjort fast og, som det staar et eller andet Sted i Sangbogen, rejste vi »gamle Lotte op paa fire Ben igen«. Naa, det er nu Pral, at den lige med det samme kom op paa fire Ben, for, som I ser paa Billedet, var Lotte saa træt, at den maatte ligge nogen Tid paa Marken for at samle Kræfter.

Endelig kom saa Kronen paa Værket — hiken.

Den strakte sig fra Lørdag Morgen til Søndag Middag. Der indledtes med Brobygning, hvor vi selv fældede de Træer vi skulde bruge. Hver Patrulje skulde lave en Bromodel.

En Patrulje lavede en lille Baad af tørt Kvas, der blev formet som en Fuglerede og betrukket med et Underlag. En Spade blev benyttet til at padle med.

Videre gik Turen med Sporing, wood-craft og lign. til vi kom til Hillerød. Her tegnedes et middelalderligt Lokum med Træk fra neden i Stedet for som nu til Dags med Træk fra Siden. Endvidere tog vi Skitser af Baden-Powells Skjold, der hænger Side om Side med de øvrige Storkorsridderes Skjolde i Frederiksborg Slotskirke.

Efter et spændende Hvalfangertogt med Ro-baade og Harpuner, fik vi Lov til at se og lugte til de Bøffer med Spejlæg, som Jens og de andre Tyranner skulde have paa Hotellet, medens vi Stakler endnu havde 6 km at trave, før vi kom til Bivuakeringspladsen.

Først ved 2—3-Tiden om Natten var vi fær-dige med Hytten, havde stegt Bøf paa Spid, Kartoffler i Gløder og bagt Brød paa Pind. Og saa var vi endda nødt til at se tilfredse ud.

Søndag Eftermiddag skiftede Troppen igen Tørklæder ved en lille Parade, for derefter at

NYE RIDDERE:

Aude Buchholdt-Andersen, PÅ, 1. Broager 14 Aar (Bravo).

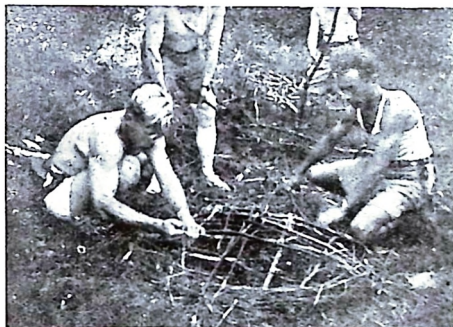
Peter Hansen, TA, 1. Broager.

Arne Faber, PF, Vedels Egne, 15 Aar.

Paul Borup, PF, Vedels Egne.

Per Lorentzen, PF, Hans Tavsens Trop.

Hjertelig til Lykke.

En lille Baad af Grene og et Underlag.

spredes ud over hele Landet, fyldt med Ideer og gode Minder fra den sjældent gode og udbytterige Uge, vi havde tilbragt sammen paa Store-dam.

Skovdue af 38.

SPJEDSPORT I LYNGLIMT VED HELGE PESCEITINI

EN PATRULJEHYTTE

For ganske faa Penge kan I bygge en lille Hytte. Først maa I blive gode Venner med en Landmand, der sikkert vil laane jer et lille Stykke Jord, det behøver ikke at være større end et Stuegulv, bare et lille Hjørne af hans Mark eller i en Grusgrav. Materialet kan være Træ fra Kasser eller f. Eks. flækkede Granstammer. I bygger blot 2 Vindskærme mod hinanden, hvorpaa I lukker de 2 aabne Ender med Vægge. Jorden under Hytten graver I et halvt Spadestik ned og udfylder Fordybningen med Slagger, Grus eller Korksmuld, derover lægger I et Gulv af Brædder. Brædderne paa de 2 Skraavægge taglægges saaledes, at Regnen kan løbe af; rundt om Hytten bør være en dyb Diamantgrav. Indvendig kan Skraavæggene beklædes med Pap. I vil fa mere Glæde af 2 Hytter til 4 Mand end af een til 8 Mand. En saadan Hytte vil være glimrende til at afløse Teltet, naar Efteraarskulden sætter ind og vil kunne anvendes det meste af Vinteren. Tæt ved Hytten bør I saa indrette en fast overdækket Koge- og Baalplads. Udsmyk Hytten med Udsikter og brogede Farver.

PATRULJEASSISTENTEN

Han skal være Patruljeførerens fuldtud loyale Medhjælper, Da Patruljeføreren altid bør være i Spidsen for Patruljen, bør Assistenten altid være Bagmanden, der har Ansvar for, at ingen sakker agterud paa anstrengende Løb og lign. Han skal og bør altid tages paa Raad af og være medansvarlig for Patruljeførerens Planer og Ideer angaaende Patruljearbejdet. Han kan selvfølgelig godt indtage et af de Embeder, vi allerede har omtalt paa disse Spalter. En flink og dygtig Patruljeassistent behøver ikke altid at være et Patruljeføreremne, men bør dog stille der henimod. Det vilde være rimeligt om Assistenten tog sig i særlig Grad af Rekrutternes 2. Klasses-Prove. Spejderproven bør være Patruljeførerens Arbejde, da han der faar Lejlighed til at lære de nye Drengene at kende.

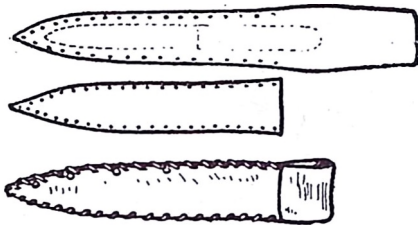
EFTERAARETS PATRULJETURE

Det friske Efteraar kan, takket være Somme-

rens Lejrtilv, der har trænet og hærdet jer, anvendes til lange og anstrengende Ture. Aarstiden byder bl. a. den Fordel, at Jorden er tør og varm, saaledes at Lejrtilv er muligt lige til Frosten sætter ind, kun maa man ved Planlægningen af Lejre tage Hensyn til, at det bliver tidligt mørkt. Saa kan I til Gengæld holde lange Lejrbaal eller Mørkeøvelser.

EN SKEDE TIL KNIVEN

Anskaf to Stykker Læder paa ca. 10 cm Bredde. Det ene Stykke skal være et Par cm kortere end Kniven, det andet ca. 15 cm længere end Kniven. Anbring de 2 Stykker over hinanden og bøj ca. 12 cm af det lange Stykke tilbage og sy det saa omhyggeligt fast til Bagsiden af Læderet saaledes, at du danner en Løkke til at stikke Bæltet igennem. Stik nu Kniven ind mellem de to Læderstykker, fugt Læderet og gnid

paa det med Skaftet af en gammel Tandbørste el. lign. til Omridset af Kniven tegner sig paa Læderfladen. Skær nu med en skarp Kniv det overflødige Læder bort, dog saaledes, at Skeden bliver ca. 1 cm bredere end Kniven. Den smukkeste Maade at sy Skeden sammen paa, er ved at hugge en Række Huller langs Kanten af Læderet og saa stikke en tynd Lædersnor igennem. Det tilraades, for at undgaa, at Kniven skærer igennem, da langs med Skeden, hvor Knivens Æg befinder sig, at anbringe en Sikring af Læder eller Kobbertraad. Med Fantasi kan man nu udsmykke denne simple Skede med Mønstre, enten ved at brænde i Læderet eller male paa det.

B.-P. siger: »En Spejder bærer ikke en Kniv, men en Skarptkniv.«

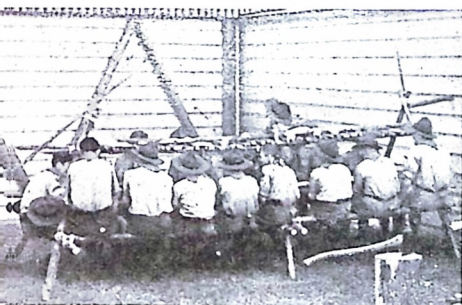
Vi retter Kikkerten mod:

Tjekkoslovakisk Tropslejr
Fyrskib
Bellahøj
Amerikansk Tropsvogn

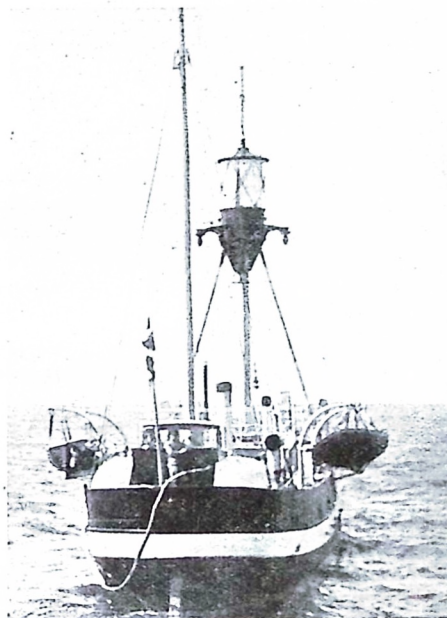
..... og ser:

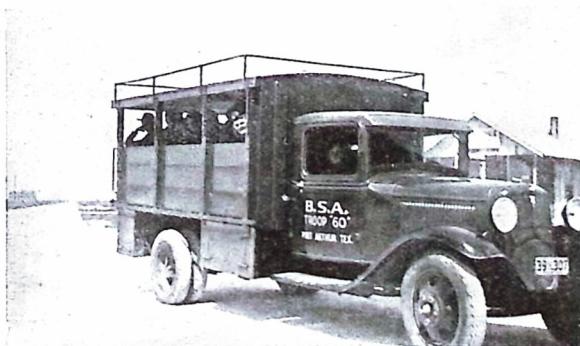
I Tjekkoslovakiet er Spejdernes Telte bygget halvt af Træ. Her ser vi en Morgenparade i Sommerlejren.

Frokosten indtages paa Bellahøj.

I næste Nummer bringer vi en Artikel om Fyr-væsenet. Det er den flyvende Medarbejder, der har været paa Krydstogt i de danske Farvande.

60. Port Arthur Trop, er de lykkelige Ejere af denne Tropsbil. Saadan een skulde man have, hva'.

Nu er det Buksernes Tur

Vi blev sidste Gang enige om at man kan se paa en Mands Paaklædning hvad han indeholder. Ikke saadan at forstaa om han har en flot Figur eller om han ligner en Sæk Kartoffler, der er stoppet forkert. Nej, men man kan se paa ham om han er ordentlig og renlig. Tøj maa gerne være slidt, men det skal være rent og helt. Og endelig naar man køber nyt Tøj, hvis man ikke som Spejder syr sin Spejderuniform selv, saa kan man godt være lidt kræsen i sit Valg. Man skal ikke tage det første det bedste Par Bukser, Ekspedienten tager frem. Prøv dem.

Du kender nok Spejderen med de for smaa Bukser. Alting strutter paa ham, Som Regel stoppes Lommerne saa fulde, at de er ved at revne, Bæltet glider ustandselig af, Syningerne revner og endelig er Buksebenene alt for korte. De lange, bare Laar er hverken kenne eller hygiejniske.

Saa er der de snævre Bukser. Ja, de ligner dem, Spejderne gik med for 25 Aar siden, men de er ret ubehagelige at have paa. De strammer i Skridtet og er alt for varme. Og saa ser det farligt ud.

De for store Bukser giver Bæreren et sikkert Præg af at være et Sjuskehovede. Der er nemlig altid Raad mod det Tøj, der er for stort. Det kan sys ind.

En Spejder sørger saa vidt muligt for at hans Spejderuniform passer ham og vælger derfor den gyldne Middelvej — og maa gerne ved festlige Lejligheder sørge for lidt Pressefolder i Bukserne. En udmærket Maade at presse Bukser paa, er at fugte dem lidt om Aftenen, og derpaa lægge dem under Lagenet om Natten. Naturligvis er det vigtigt, at man er meget omhyggelig med at lægge dem, Der maa ikke være andre Folder end dem, man ønsker.

ULVEUNGE - AVISEN

RIV MIG UD

BIND MIG IND

GEM MIG GODT

Nr. 7

September 1938

En Ulv lyder den gamle Ulv
En Ulv giver aldrig tabt

En Jungleforestilling:

Baloo lærer Ulvene Loven

Prøv at opføre denne Forestilling til en Tropsfest

PERSONER:

Baloo, den gamle brune Bjørn.

Mowgli, Jungledrengen.

Graabroder, Graa Bandes Fører.

Brun Bandes Fører.

Fem Ulveunger.

Flokken.

Handlingen foregaar i Junglen, saa hvis Forestillingen opføres i det fri, behøver man ingen Dekorationer, men indendørs kan man fremtrylle Junglestemningen ved en Baggrund, der forestiller Træer og Buske i Junglen.

Baloo (siddende paa Bjørnevis): Jeg har nu lært dig Skovens og Vandets Love, at kende en raadden Gren fra en frisk, at tale høfligt til de vilde Bier, at advare Vandsnogene i Skovsøerne inden du dykker ned imellem dem. Sig mig nu Junglens Mesterord.

Mowgli (sidder støttet paa det ene Knæ ved Siden af Baloo): Det snurrer i mit Hoved som i en Bikube af alt det, jeg har lært, Baloo.

Baloo: En Menneskeunge er en Menneskeunge, og han maa tillære sig alt om Junglens Lov. Lad os nu høre Mesterordene.

Mowgli: Mesterordet for hvilket Folk? Junglen taler mange Tunger (stolt) og jeg kender dem alle.

Baloo: Saa lad os høre Jagtfolkets Mesterord, du sprænglærde Skoledreng.

Mowgli (med grov Stemme for at efterligne Bjørnens Sprog): Vi er af eet Blod, du og jeg.

Baloo: Ja, det var rigtigt. Og saa Fuglenes.

Mowgli (fløjter som en Kanariefugl).

Baloo: Og Slangernes?

Mowgli (hvisler): Ssssssss.

Baloo: Lad mig høre den fremmedes Jagtraab.

Mowgli: »Giv mig Ret til at jage her,

thi jeg er sulten» og Svaret er: »Jag da efter Føde, men ikke for din Fornøjelse«.

(Ulveungerne kommer frem fra deres Skjul).

Baloo: Hvad er I for nogle Ulveunger?

Ulveungerne (kryber frem hver Bande for sig paa en Række): Vi er Akelas Ulveunger.

Mowgli: Ulvebrødre. Kom her og lær Junglens Lov.

Graabroder: Vi er de graa Ulve. (Graa Bande kryber frem paa en Række. Alle standser).

Bandeføreren for Brun Bande: Vi er de brune Ulve. — (Og saadan videre til alle Bandeførerne har svaret).

Baloo: Nu, Graabroder og alle I Akelas Ulveunger, lad mig nu høre alle de kloge Ord, jeg har lært jer.

1. *Ulv*: Saaledes lyder Jagtreglen, Oh Baloo: Lydløse Fødder,

2. *Ulv*: Øjne, som kan se i Mørke,

3. *Ulv*: Øren, som kan høre Vindene rejse sig fra deres Leje.

4. *Ulv*: Skarpe hvide Tænder.

5. *Ulv*: Alle disse Ting er Kendemærket paa vore Brødre, med Undtagelse af Tabaqui, Sjakalen og Hyænen, hvem vi hader.

Graabroder:

Paa Pletterne kendes Leoparden, og Bøfelen paa Hornenes Par.

Hold dig ren, thi Jægerens Styrke skal kendes paa hans skinnende blanke Pels.

Hvis du opdager at Tyren kan stange eller at en Kamp med Sambhur er haard,

Lad være med at fortælle det til nogen, for det har man vidst i mange Aar.

Brun Bandes Fører:

Vær aldrig streng ved en Fremmeds Unger, de bør være som Søster og Broder,

thi er de end svage og spæde, saa kan de have en Bjørn til Moder.

Hvem er saa dygtig som jeg, raaber Hvalpen, som har taget sit første Bytte.

Ak, Junglen er stor, men han er lille, og gør kun den ringeste Nytte.

Paa Grund af sin Alder og Visdom, paa Grund af sin Snille og Kraft, er Flokførerens Bud det der gælder, naar Loven ej Mening har haft.

Se dette er Junglens Lovord,

som du lærer selv at tyde.

Men husk, at det første i Loven, det vigtigste er —

(Fortsættes nederst næste Side).

BLAA BANDES BLANDEDE BEGIVENHEDER

Blaa Bande, hvis Bandefører kaldes Egern, er Skovby Floks ældste Bande. Flokkens Fører er en ung Dame med det muntre Navn Giraffen. Blaa Bande oplever altid mærkelige og spændende Ting. Blaa Bandes Medlemmer er alle i den Alder, hvor de staar overfor at skulle være Spejdere.

IX. Københavnsturen den 26. September.
Gammelholm Flok havde indbudt Skovby Flok

Alle Ulveungerne:

AT LYDE (alle Ulveungerne rejser sig og gaar rundt i Cirkel og danser Baloo's Dans, se nedenstaaende).

Alle Ulveungerne:

Lyd den gamle Ulv, slip ikke Taget.

Lyd den gamle Ulv, slip ikke Taget.

(Alle sætter sig ned i en Cirkel).

Baloo:

Ja, dette er Loven i Junglen, saa gammel
som Himmel og Sø.

Den Ulv, som den lyder, bli'r lykkelig,
den Ulv, som den bryder, skal dø.

Graabroder:

Overalt er vor Lov som Lianer,
som slynges om Stammer og Stok,
thi Flokkens Styrke er Ulven
og Ulvens Styrke hans Flok.

Baloo:

Rens dig fra Næsetip til Halespids.

(Alle lader som om de slikker sig).

Drik rigeligt men dog med Maade.

(Alle lader som om de drikker).

Og husk, at Natten er til for at jage.

(Alle sniger sig rundt som paa Jagt).

Og Dagen man bruger til at skaffe sig

Søvn.

(Alle ruller sig sammen og sover).

til København paa Kongens Fødselsdag, og Gammelholms Blaa-Bande havde selvfølgelig indkvarteret Skovbys »Blaa«; det var svært spændende Dage. Om Søndagen havde man haft Øvelse i Ermelunden, en Del af den store Dyrehave, der ligger ved Klampenborg, en god Mil fra Hovedstaden, og forøvrigt det Sted, hvor den store Jamboree fandt Sted i 1924. De Skovby Ulve besaa med Andagt den morsomme trekantede Tjørnebusk, der den Gang stod midt i Australien, og mange andre Ting. Mandag maatte Ulvene bruge Formiddagen til hvad de vilde. De to blaa Bander var først inde for at se Vagtparaden trække op i røde Galauniformer med fuld Musik, de oplevede endda ogsaa at se Kongen gøre Honnor for dem, til Gengæld bære de »Blaaerne« rigtignok ogsaa Kongen med en fin Ulvehilsen, det kan nok være, at Pege- og Langemændene strittede paa Ulveungerne, men man ser jo heller ikke Kongen saa ofte i Skovby. Efter disse Oplevelser paa Amalienborg laante de to Bander 2 Robaade ved Højbroplads, og i den herlige Septembersol roede man ud og besaa først Lange- og Knippelsbro, og begyndte saa, fristet af den gode Strøm, at ro ud forbi Lange-linie. Det viste sig nu snart, at Strømmen var for god, thi inden at man vidste noget af det, befandt man sig snart ude i rum Sø, og Bølgerne blev gradvis højere og højere. I den ene Baad knækkede man en Aare og i den anden mistede man en Aare. Situationen blev kritisk, Ulveungerne mistede Herredømmet over de to Baade, der hoppede som Nøddeskaller paa de krappe Bølger. Man drev nu hurtigt helt ud paa Øresund — dog havde man bundet de to Baade sammen for ikke at blive skilt ad ... Pludselig tuder en Dampervoldsomt og uventet og Drenge ser Forstavnen af en uhyre Damp; man har nu kun en Aare tilbage, og det er umuligt at komme bort fra Dampere. Fra denne hører Drengene nu en Stemme, der med Kæmperost paa et fremmed Sprog skænder paa dem. Robaadene kæntrer, Drengene falder i Vandet. Man sanser kun Vand, pisket til Skum af en Skrue; Bobler; Susen; Larmen; Snurren; Hvislen; Goplen; Syden. Grønt Vand — Vand — Vand.

— — — Dukke Dikke, Dukke Dikke, i det uendelige! Egern ligger halvt bevidstløs og undrer sig over, hvad det er for en Lyd. Hvad det er for noget underligt Toj, han har paa. Atter dette monotone: Dukke Dikke, Dukke Dikke. Nu bliver han pludselig klar, han ligger jo paa en Damp. Saa var han altsaa ikke druknet! Hvad med hans Ulvekammerater? Forsigtig løfter han Hovedet. I en lang Række ligger de andre Ulveunger i en stor Sovesal; han tæller, jo de er der alle. De andre begynder saa smaat

at vaagne op. Nu er alle Ulveungerne vaagne, straks kommer en Skibslæge ind og undersøger dem; han taler tysk, men smiler og er Venligheden selv. En Messedreng kommer nu ind med en Bakke med Krus fyldt med dampende Kakao. Hver Ulv faar et Krus. Alle er raske og bliver efterhaanden klar over, at de er blevet samlet op af den store Damp, der paasejlede dem. Nu kommer ogsaa Kaptajnen, han medbringer en stor Liste, hvor han med Miner og Gebærder gør dem forstaaeligt at de skal skrive deres Navne og Adresser. Da han bliver ved med at sige: »Hamburg« og »telegraferne Kopenhagen«, kan blaa Bander forstaa, at de er paa Vej til Hamburg, og at der bliver telegraferet til København om deres Redning.

— — — I København var der stor Opstandelse. Hvor var de mange Ulveunger blevet af. Ingen vidste, at de var taget ud med Robaade. Saa for man sporede Drengene op til Robaadsudlejningen, gik der en Time, og da blev man rædselsslagne. Redningsbaade og Sospjedere og mange private blev alarmeret, og Havnen blev gennemsoget paa Kryds og Tværs. Efter ca. 2 Timers Forløb fandt man Resterne af de to Robaade, der var blevet godt odelagte ved Paasejlingen. Man var da næsten sikre paa, at Drengene var druknede og Sorgen blandt Paarørende og Venner var stor. Hele det morsomme Ulvebesøg i Byen aflystes, Eftermiddagsbladene bragte lange Artikler om den formodede Drukneulykke. Da kommer endelig Kl. 6 om Eftermiddagen et langt Radiotelegram til et Rederikontor i Byen, der lød paa at (her fulgte Navnene paa alle Ulveungerne) var i god Behold ombord paa Turistdamperen »Rane« paa Vej til Hamburg. Glæden blev stor i alle Hjem og Giraffen, der havde været dybt nedbøjet over det skete, blev opfyldt af stor Taknemlighed.

— — — Da de to blaa Bander opdagede, at der egentlig ikke var det mindste i Stykker paa dem, blev de efterhaanden glade og lystige, sikke et Æventyr det egentlig var at være paa denne store Turistdamper — der var ikke en eneste Turist ombord, kun en uhyre Besætning. Damperen skulde nemlig først i Hamburg hente 300 Passagerer. Drengenes Tøj var nu blevet tørreret i Maskinrummet og blev lagt ind til dem; og nu stod man op, klædte sig paa og gik paa Æventyr paa Skibet; alle Matroserne var flinke imod dem. Egern fik Øje paa en særlig flot Redningsbaad med Motor og vilde se ind under Sejldugsovertrækket. Stor er hans Forbavselse, da han i Baaden ser en 12 Aars Dreng, bleg og skælvende. Han er dansk og da han tysser paa Egern, kravler Egern ned til Drengen, der grædende fortæller, at han er stukket af hjemme

fra, fordi han fik Klo af sin fordrukne Plejefar. Nu maa Egern love ikke at røbe ham, da det er hans Mening i Hamburg at søge at blive Skibsdreng, da det aldrig vilde kunne blive slemmere for ham end at være hjemme. Men Egern er klar over, at det aldrig vil gaa for den blege, svage, skælvende Dreng, derimod tænker han paa en rar, barnløs Familie hjemme i Skovby. Ved megen Overtalelse faar han den fremmede Dreng til at blande sig med Ulveungerne og ved Hjælp af et ekstra Tørklæde og en Ulvehue faar de ham til at ligne en Ulveunge. Paa den Maade bliver han i Hamburg regnet for en forlist Ulveunge, som de andre. Det kan iøvrigt nok være Drengene i Hamburg, den store By, som ingen havde drømt om paa denne Dag at skulle besøge, blev venligt modtaget af den danske Konsul, efter at man først havde sagt Farvel til Besætningen paa Ulveungernes Redningsdamper. Da det var langt ud paa Natten, da man ankom til Hamburg, blev Drengene anbragt i Konsulatet, hvor der blev redt op til dem. Næste Morgen blev Drengene inviteret paa en rask Rundtur i Byen med Biler, hvorpaa alle Ulveungerne blev sendt med Hurtigtøget til København for Konsulatets Regning. Den fremmede Dreng, den blinde Passager fra Turistskibet, lavede svært op i det muntre Selskab og fortrød ikke, at han blev taget med som forlist Ulveunge, selv om han gruede for Gensynet med sin Plejefar. Rejsen gik fra Hamburg til København med Munterhed, og efterhaanden som det rygtedes i Toget, hvad Drengene havde været ude for, kom snart den ene, snart den anden med Ispinde og Lækkerier til Drengene. I København blev de modtaget af de københavnske Forældre; først blev de alle ført ind paa et lukket Kontor, hvor de to Flokførere først gav Drengene en velfortjent Omgang, for den Letsindighed og Ubetænksomhed, de havde udvist under Roturen. Gennem det hele skinnede det dog igennem, hvor glade alle var for, at Drengene var kommet hjem i god Behold. Saa fik samtlige Skovbyulve Lov til at ringe hjem og saa endelig drog alle til de københavnske Hjem og Indkvarteringssteder, for næste Morgen at skilles efter den bevægede Københavnertur, som sent vil blive glemt. Egern havde lagt en Plan for den fremmede Dreng, hvis Forhold han paa Vejen hjem var kommet godt ind i ved at snakke med Drengen. Allerede samme Aften satte han Giraffen ind i Sagen og hun lovede med Begejstring at hjælpe Egern med hans Plan om den unge Rønningsmand.

Peter Tini.

Næste Gang hører vi om »Blaa Bandes nye Mand — Den blinde Passager«.

ET FORLIS

Baden-Powell fortæller i en af sine Bøger denne Historie, der viser hvor nødvendigt det er at Drengene trænes op til Mod og Handlekraft under primitive Forhold

»Vort Skib stødte i dette Øjeblik med frygtelig Kraft mod et undersøisk Rev. Vi var omgivet af et uigennemtrængeligt Mørke, Stormen brølede om os og sendte den ene Styrtsø ned over os efter den anden, — og — for at gøre Ulykken fuldstændig — vi anede ikke hvor vi var. Der var bogstaveligt talt ikke den Omstændighed, der kunde have gjort Situationen værre.«

I denne Stilling befandt Mr. Frank Bullen og hans Skibsfæller sig for en Del Aar siden, i Havet syd for New Zeeland, men vi vil lade Bullen fortælle videre om, hvad der skete.

»Det lykkedes os at faa en Baad sat i Vandet, og Kokken og 7 af Folkene slap ombord i den. Inden Resten af Besætningen kunde følge efter, forte en mægtig Bølge Baaden bort fra Skibet, løftede samtidig dette af Revet og sendte det til Bunds med de 11 Mand, der var blevet om Bord.

Baaden holdt det nu gaaende til Dagen brød frem, og det lykkedes dem, der var ombord i den, at lande paa Kysten, men ved Langgangen sloges Baaden i Stykker paa Klipperne.

Det var øjensynligt, at de skibbrudne var landet paa en Ø. Tæt ved det Sted, hvor de var kommet i Land, fandt de en Hule og en Kilde med udmærket Drikkevand.

Her slog de sig ned. De fik lavet nogle Græssenge, og da de havde drukket af Kilden, lagde de sig til at sove i Hulen, dødtrætte som de var.

Da de langt om længe vaagnede, havde Sulten meldt sig. Men skønt de alle var glubende sultne, var der dog ingen af dem, der havde rigtig Lyst til at gaa ret langt bort fra Hulen for at søge efter Føde. Sagen var ganske simpelt den, at de, medens de den foregaaende Nat havde ligget ud for Kysten i Baaden og ventet paa at kunne komme i Land, havde hørt umiskendelige Tegn paa, at der var vilde Dyr paa Øen, og da ingen

af dem var bevæbnede, var det naturligvis sin Sag pludselig at staa Ansigt til Ansigt med et af disse ukendte Uhyrer.

Til alt Held for dem fik de ikke ret langt fra Hulen Øje paa nogle Pingviner. Du ved nok, at Pingvinen er en meget dum Sofugl, der ikke kan flyve. Den lever netop paa saadanne ensomme Øer og Klipper og er meget langsom i sine Bevægelser.

Det faldt dem derfor ikke vanskeligt at dræbe saa mange af disse, som de havde Brug for, men da ingen af dem havde Begreb om at tænde Ild uden Tændstikker — altsaa ved at gnide to Træstykker mod hinanden — maatte de spise dem raa.

Du vil, inden vi er færdige med denne Historie, have set, at der i det hele taget ikke var en af disse Folk, der havde Begreb om Spejdersport — de var mildest talt Rekrutter allesammen.

Den eneste Afveksling, de havde udover det raa Pingvinkod, var Pingvinæg. Disse kan være udmærkede, naar de blot er friske, men her fandtes de alt for ofte med Begyndelsen til en Kylling i sig, og det var derfor ikke nogen ren Delikatesse at skulle spise dem hver Dag.

Hver Nat hørte de de vilde Dyr brøle. De krøb uvilkaarlig tættere sammen i deres Hule og ønskede blot at have haft nogle Vaaben eller værret i Stand til at tænde Ild op, saa de kunde holde Dyrene borte. Det var altid en Lettelse, naar det blev Dag, men selv da vovede ingen sig ret langt bort fra Hulen.

Frank Bullen fortsætter:

»Paa denne barbariske og hjælpeløse Vis levede vi i 92 Dage. Der var ikke Tale om, at vi gjorde noget Forsøg paa at forbedre vor Stilling. For hver Dag, der gik, blev vi mere dvaske og udelige, og des mindre var vi tilbøjelige til at trode de Færer, som vor Fantasi havde foregøjet os.

Endelig fik vi en Morgen Øje paa en Damper, der stod ind mod Kysten. Vort Haab, der hidtil ikke en Gang havde slaaet til, til at faa os til at opføre os som civiliserede Mennesker, levede

straks op og vi gav os til som rasende at vifte med vore Pjalter og Grene, for at de skulde se os fra Dampere, men saa skiftede Skibet pludselig Kurs, og i Stedet for at sende en Baad i Land, løb det op langs Kysten, forsvandt bag en Pynt og overlod os til den sorteste Fortvivelse.

Der var imidlertid kun gaaet et Par Timer, da vi pludselig overraskedes og for op ved at se en Mand, øjensynlig en Skibsofficer, komme gaaende hen imod os. Vi løb ham i Møde for at hilse paa ham, men det lod som om han havde tabt baade Horelse og Mæle ved Synet af os. Endelig sagde han: »Hvad bestiller De her?«

Kokken forklarede ham nu ganske kort om vort Skibbrud og de derpaa følgende Skuffelser og Lidelser. Han lyttede opmærksomt, og da Kokken var færdig, gentog han sit første Spørgsmaal: »Men hvad bestiller De her?«

Vi blev allesammen gale i Hovedet over denne Mangel paa Opfattelsesevne, og saa begyndte vi alle i Munden paa hinanden at fortælle Historien forfra, spækket med passende Forbandelser over, at han var saa dum, at han ikke en Gang kunde forstaa en saa simpel Historie.

Saa snart han kunde faa et Ord indført, sagde han utaalmodigt: »Javel. Javel. Jeg forstaaar det altsammen, men hvad laver De dog her?«

Vi spurgte ham rasende, om han da ikke vilde fortælle os, hvordan vi skulde være kommet bort.

Saa opgav han endelig at komme den Vej. Det saa ud som om han maatte tage sig alvorlig sammen for at bevare sin Taalmodighed, da han

derpaa fortalte os, at der paa den anden Side af Øen, en lille halv Time fra det Sted, hvor vi havde tilbragt de sidste 3 Maaneder, laa et velholdt Træhus, hvor der var opmagasineret i Overflod af den bedste Proviant, Kogegrejer, Sengetøj, Klæder, Fiber og Tobak, ja selv en hel Del Lektüre. Der gik en rigtig god Sti tværs over Øen, og det tog omtrent tre Kvarter for at naa derover.

Foruden de ovenfor nævnte Ting var der en Hvalbaad med fuldstændigt Fiskeudstyr. Der var 3 Køer og 1 Tyr og en hel Del Faar. De var nok lidt vilde, men de var dog ikke værre, end at Somænd af den sædvanlige Slags kunde binde an med dem.

Hele dette righoldige Magasin var lagt der paa Øen af den New Zeelandske Regering, og det Skib, som han hørte til, var Regeringens Skib »Hinemoa«, Kaptajn Fairchild, som netop var ude paa et af sine halvaarlige Togter, for at se om alt var i Orden og om der var skibbrudne, der ønskede Hjælp.

Saa tror jeg, det begyndte at gaa op for os, hvorledes vor Handlemaade eller Mangel paa Handling maa tage sig ud i vore Medmenneskers Øjne, — især i andre Søfolks.

Under det Lag af Snavs, som dækkede os, følte vi en varm Skambølge bruse op i os — men, hvor vi fortjente det.

Udenlandske Adresser!

Der er en Del af jer, der i Aarets Løb har skrevet til mig og bedt om Adresse paa en jævnaaldrende udenlandsk Spejder at korrespondere med. Nogle af jer har jeg allerede sat i Forbindelse med en Spejderkammerat i det fremmede. Men der er ogsaa en Del, der intet har hørt endnu. Jeg vil blot sige til jer, at I er ikke glemt, men navnlig i Foraars- og Sommer-tiden er det meget vanskeligt at faa Adresser. Jeres Anmodninger bliver nemlig offentliggjort i de respektive Landes Spejderblade, saa I vil forstaa, at der undertiden kan gaa op til et halvt Aar eller mere, inden vi hører noget. Nu begynder vi paa Efteraaret, og jeg skal gøre et nyt Fremstød for at skaffe jer alle de ønskede Adresser.

Tag Carstensen.

Se i
næste
Nr.
Resultatet af
Foto-
konkurren-
cen

N. C. Rasmussens rene Druevine

anbefales

Odense Firmaet grundlagt 1879

Ove Medlem af Bestyrelsen for Verdensspejderunionen

Efter den nylig afdøde svenske Spejderchef Ebbe Lieberath er vort Korps' Leder, Ingeniør Ove Holm, blevet anmodet om at indtræde i Bestyrelsen for Verdensspejderunionen, der omfatter 49 Landes Spejderkorps med over 3 Millioner Spejdere.

Dette er en ikke ringe Anerkendelse af Spejderbevægelsens Standard i Danmark eftersom der i Bestyrelsen i Forvejen sidder 2 Skandinaver, nemlig Prins Gustav Adolf af Sverige, der er Præsident, og Rektor Møller Gasmann fra Norge.

Den meget eksklusive Forsamling bestaar iøvrigt af Lord Baden-Powell, Dr. Strumillo, Polen, Greve J. Hutara, Japan, Professor Greve Paul de Teleki, Ungarn, Dr. von Bonstetten, Svejts, Rektor Greve de Marty, Frankrig, Mr. Walter Head, U.S.A., og Lord Hampton, England.

Vi ønsker alle Ove til Lykke med det ærefulde Hverv.

En SKOTTE-Historie

Jeg laa for nylig i Lejr med nogle skotske Spejdere, og een af dem fortalte mig følgende Skottehistorie:

Det var paa en stor Maskinfabrik i Aberdeen. Der sekte en styg Ulykke — en af Arbejderne ved Fabrikken fik sin Haand revet af i en af Maskinerne. Den stakkels Mand blev straks bragt paa Hospitalet i en Ambulance. Imidlertid prøvede hans Arbejdskammerater forgæves at faa den afrevne Haand ud af Maskinen, men uden Held. Efter at have forsøgt alle Muligheder, fik MacLaghlan pludselig en lys Idé: Han tog et Pennystykke op af sin Pung og lagde det paa Gulvet ved Siden af Maskinen, og saa kom Haanden — af sig selv.

**En Spejder
ved bedst -**

af paa BJØRNELÆDER-Saaler kan han trave gennem tykt og tyndt uden at faa vaade Fødder. — Og saa holder BJØRNELÆDER tilmed 2—3 Gange længere. Tænk paa, hvad dette ogsaa sparer af Penge.

Bjørnelæder

**CHROMGARVET
IMPREGNERET SAAELÆDER**

Vi var 19 Mand ombord paa »Søspejder«, 10' Hampstead Seascout Troops Motorbaad, paa Vej ned af Themsen i Retning mod Hampton Court.

Vi var kun 19, fordi der ikke kunde være flere i Baaden uden Fare for at den skulde tippe. Ialt var vi nemlig 31 Mand, Søspejdere fra København, derovre, paa Besøg hos Londonerne. At Baaden hed »Søspejder« skyldes at omtalte 10' Hampstead Søspejder Trop et Par Gange har besøgt Danmark og der lært det velklingende Navn. Endelig var Turen til Hampton Court et Led i den Række Forlystelser, som Englænderne havde planlagt for os. I Hampton Court, en meget stor Lystpark med tilhørende Slot, skulde vi bl. a. forvirres over en stor Labyrint, som man kunde gaa i i Timevis uden at kunne finde ud igen. Mere interessant var selve Sejlturen paa Themsen, der bærer de mærkværdigste Fartøjer paa sit grumsede Vand. Heroppe, ca. 1½ Times Kørsel fra London, havde vor Trop sit Stations-

skib, og her tilbringer Søpejderne deres Week-end med Sejllads i »Søspejder« og en anden mindre Motorbaad samt deres Rofartøjer. Troppen ejer ogsaa en Sejljolle, men virkelig Sejllads kan der sjældent blive noget af, da der ikke er tilstrækkelig Vind og Floden heller ikke giver meget Plads dertil.

Man skulde synes at den Slags Sejllads op og ned ad Themsen hurtigt maatte blive triviell og at det maatte være vanskeligt at drive Søspejdersport under saadanne Forhold, ikke desto mindre er der ca. 1000 Søspejdere i London i Dag.

Danske Søspejdere i London.

Englænderne er glimrende Værter. Under hele vort Ophold derovre boede vi i engelske Søspejders Hjem og blev der mødt med en Gæstfrihed, der var langt over Forventning. Vi fik i London set det hele: Hyde Park, Tower, Buckingham, Hestgarden, Westminster Abbey, The Zoo, St. Paul's. Vi var i Portsmouth, i Brighton, vi var til Dirt-Track — rigtig Dirt-Track. Vi var i Europas største Biografteatre og Svømmehaller. Sent glemmes vor Entre paa Wembley Isskøjtebane. Og Sproget? Jo, det gik udmærket. Selv den mindste af Drengene kunde let paa københavnsk med understregende Fagter gøre forklarligt, at det var varmt og at han vilde have en Ispind.

— Jo, det var en dejlig Tur.

Seascout.

Filmen, der kendes paa den røde Filmsrulle med Merkurhovedet

„Merkur“-Filmen „Tonachrom“

Den danske Rullefilm for Amatørfotografer er pragtfuld farvefølsom

Hvordan Vejret end er - De vil altid faa Udbytte med

„Tonachrom“

Faas hos alle Forhandlere af Foto-Artikler

I næste Nummer:

Billeder og Referat af Provins-Søspejderstævnet paa Samsø

VEL MØDT IGEN

efter Sommerferien er der vel blevet sagt til alle og enhver i Skole og paa Arbejdsplads. »Spejdernes Magasin« byder ogsaa sine Læsere velkommen efter Sommerferien, og lad os da med det samme se paa, hvad vi skal opnaa sammen i det nye Spejderaar.

VI SKAL FØRST OG FREMMEST

have en Korrespondent i hver Trop. Hvor mange Troppe har mon optaget Ideen med at udskrive en Konkurrence om den bedste Beretning fra Sommerlejren og lade Vinderen blive Korrespondent til »Spejderens Magasin«. Tropsførereren skal i hvert Tilfælde udvælge Korrespondenten, men det var jo bedst om Spejderen selv tilbød sig.

Indsend følgende Oplysninger om Korrespondenten: a. Fulde Navn, b. Fødselsdag og -aar, c. Fødested, d. Fuldstændig Adresse, e. Troppens Navn, f. Grad (Klasse) som Spejder, g. Private Virksomhed, h. Evt. Titel, i. Hvilket Aar blevet Spejder.

Vi har allerede over 100 Korrespondenter, men maa have een i hver Trop. Først naar dette er Tilfældet, kan vi faa saa meget Stof at vælge imellem, at Bladet bliver helt godt.

HVORDAN SYNES I OM

de nye Overskrifter i dette Nummer. Fortælle jeres Korrespondent om det og lad ham sende mig et Par Ord herom.

FOTOKONKURRENCEN

sluttede Indsendelsesfristen d. 1. September og allerede da dette blev skrevet har vi modtaget en Masse Billeder, hvoraf mange gode. Vi glæder os til at se Resultatet i næste Nummer.

I NÆSTE NUMMER

bringer vi Referat af Tullgarnsläget ved Stockholm, de svenske Spejders første store Nationallejr, hvori der deltog ca. 100 danske Spejdere. Ligeledes vil der komme en Beretning om den islandske Nationallejr, hvor Danmark var repræsenteret ved 20 Spejdere.

Med Spejderhilsen.

SPEJDER

Smaating og Sysager
til Mor henter du hos

Gl Kongevej 86 . Telf. 14031 - 2919

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**

PERSSENS

CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25-E TELF. CENTRAL 15026

POUL HOLM

Silkegade 11 Telf. 3082

Fodbolddragter og Støvler.
Gymnastikdragter og Sko.
Alt til Athletik.

Forlang
Katalog **10 pCt. Rabat til alle
Spejdere.**

Thors Specialvask

Det bedste. Det billigste. Det smukkeste

Dampvaskeriet THOR

Aktieselskab
Torasvej 7-9-11 . Telf. 9770 (5 Ledn.)

Vogne over hele Byen hver Dag

VILDMANDSLEJR!!

Har du nogensinde prøvet at leve som Stenaldermand i nogle Dage

Lær af 1. Kolding

Medbringende det allernødvendigste drog 1. Kolding Tropic i Lejr, for at leve et frit og ubundent Liv i Naturen: — Nybyggernes, Stenalderfolkets og Indianernes spændende Liv. — Det var spændende for de fire Patruljer paa Bopladser rundt i Skoven at bygge Bivuak udelukkende af Grene og Vidier, men Ild skulde der ogsaa til, og snart borede alle Patruljer med Ildbor — men Ild kom der ikke, kun lidt Røg. Heldigvis var Tændstikker medbragt. Morgenmaden var Havregrød med Mælk — men hvorledes med Brød? Mel havde man heldigvis fremskaffet, og vi kappedes nu om, hvem der kunde bage det fineste Snobrød. Til Middagen: »Et Dyr var nedlagt« og Kødet paa Spid, sammen med Kartofler stegte i Baal smagte højfint, og Rabarbersuppen med Snobrød ikke mindre.

Ved Raadsilden om Eftermiddagen mødte Spejderne fantastisk paaklædte som rene Robinson

Crusoer, med Buer, Pile, Stenøkser, primitive Spiseredskaber m. m. I Løbet af Dagen var det lykkedes at »indfange« fire Høns, som maatte lade Livet til Fordel for »Vildmændene«, der næste Dag stegte Hønsene paa Spid ved Baalet. Ved samme Middag blev der lavet Æggemælk med Snobrød til. Ristede Makrel, Æg og Kartofler var Aftensmad, og Spejdernes Ansigter ved Lejrbaalet viste at de nød Oplevelsen: Et rigtigt Skovmandsliv.

Ved at leve paa primitiv Maade og lave Ting, som vore Forfædre gjorde det, forsøgte vi at vise, at Drengene i Dag kan klare sig borte fra Civilisationen, under Mottoet: »Klar dig selv!«

Dette Referat er skrevet for at give Stødet til at mange Spejdere ud over Landet maa prøve det spændende: Vildmandslejrens Eventyr.

En uhyggelig Oplevelse

Spøgelsesskibet

En Gloucester Fiskerskontert, Columbia, gik til Bunds i en Orkan i August 1927 med hele sin Besætning paa 20 Mand. Paa den følgende Nytaarsdag skete det, at Skipper Myhre, der trak Trawl hen over Havbunden, fik noget ind i sine Garn, og pludselig steg der op paa Havets Overflade de velbevarede Levninger af det sunkne Skib. I nogle Minutter sejlede Columbia, med oprejste Master, paa Vandet for Øjnene af de bestyrkede Sømænd. Saa sprang den Staalwire, der havde løftet Skibet op, og lige saa pludselig, som det var kommet til Syne, forsvandt Columbia igen.

Islandsk Spejderførerbesøg

Vi har haft Besøg af Jon Odgeyr Jonsson fra Reykjavik, der har været hernede for at sætte sig ind i Ungdommens — specielt Spejdernes — Uddannelse i Nødhjælp, Færdselslære og Brandværnslære. Jon er nu Inspektør i Islands Redningsselskab, et Job han fik, fordi han var Spejderfører og derfor maatte have særlig Forstand paa dette Arbejde. Han fik alle Planer fra København og Frederiksberg Distrikts Brandværnskursus og besøgte de Steder, hvor Distriktets Spejdere uddannes, Frederiksberg Brandvæsen og Falcks Redningskorps.

I Løbet af September Maaned afholder Islands Spejderkorps og Redningsselskabet en stor Brandværnsøvelse i Lighed med Bernstorff Divisionens paa Charlottenlundfortet.

Jon var Fører for de islandske Spejdere i Jamboreen i Holland sidste Aar.

Vi har med Glæde fra Rasteds Forlag i Helerup modtaget to Vejledninger i, hvorledes man bygger Svævemodeller. Tegningerne til Svævemodellerne S. F. 19 og S. F. 24 »Bubi«, som er konstruerede af den kendte Konstruktor Knud Flensted Jensen, koster kun 1 Kr. Stykket.

Naar man først har tilføjlet S. F. 19 og rettet alle eventuelle Fejl og deslige, kan man, efter først at have brugt Haandstart, begynde paa Højstart. Højder paa 100—150 m opnaas let ved Løbestart. Fra denne Højde kan Modellen i stille Vejr glide flere Kilometer. S. F. 24 »Bubi« eigner sig ogsaa udmærket til Højstart og den vejer ca. 150 g. Ønsker man fyldigere Oplysninger i Teori og Praksis, kan Bogen »Modelflyvning« anbefales.

Mea.

INSERAT

Har du taget mange Billeder i Sommer?

Th, ja!! Jeg bestilte næsten snart ikke andet. Jeg var ude paa en mægtig Tur, saa jeg har nogle knippel Billeder med i Foto-Konkurrencen.

— Havde Du Sol?

Masser. Der var ikke andet. Men nu har jeg ogsaa fotograferet nok for i Aar. Nu venter jeg til Foraaret kommer.

— Hvad for noget????!!

Nu faar vi nemlig daarligt Vejr. Solen bli'r ogsaa saa underlig bleg — saa jeg gemmer Kukkassen.

Se, saadan er der virkelig mange, der siger, naar Sommeren gaar paa Hæld. Hvorfor? Ja! vi forstaar det ikke. Fotografier er Minder, og der venter os mange skønne Efteraarsdage med mange morsomme Oplevelser. Dem skal man da ogsaa ha'. Det kan man nemlig godt, selvom der ikke er nogen Konkurrence.

Derfor: Dette Efteraar skal vi rigtig fotografere, samle paa Minder. Og det med Solen, at den bli'r bleg, eller det med det daarlige Vejr, det regner vi slet ikke med. For man kan udmærket fotografere, selvom Solen ikke lige skinner som en nyslaet Toskilling — bare bruge Filmen til al Slags Vejr.

Filmen til al Slags Vejr

— det gør ikke noget, at Solen ikke skinner som en nyslaet Toskilling — bare man bruger Filmen til al Slags Vejr:

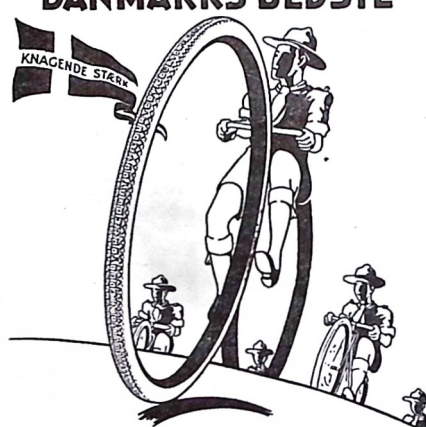
ISOCHROM

Det smager efter mere —
Og lad dem blot spise det.
Thi Høegh's danske Lakrids-
konfekt er ikke alene lækker,
det er altid friskt og det er
vundt. Naar Børnene vil have
søde Sager, saa kan De ikke
give dem noget bedre end
det gode danske

**HØEGH'S
LAKRIDS KONFEKT**

DANMARKS BEDSTE

KNAGENDE STÆRK

SCHØNNING & ARVÉ'S
CYKLEGUMMI

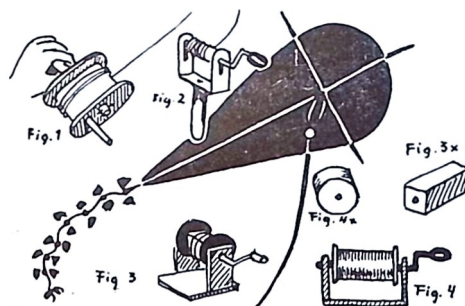
Tryksager

Fr. Palm Greisen

Møntergade 2 . Telf. Central *10.493

Et Drejevindsel til Dragesnoren

Nu kommer den Tid jo, hvor I skal til at have Dragerne til Vejrs. Dragens Styresnor har I vel paa en Pind eller et Stykke Træ og kan derfor nemt risikere, at det falder ud af Haanden paa jer, eller at Dragen pludselig sænker sig og I ikke hurtigt nok kan faa rullet Snoren op, saa

DREJEVINDEL TIL DRAGESNØREN.

Dragen falder til Jorden. Dette kan I lettere undgaa, naar I laver jer et Drejevindsel. Drager er nu en Gang nogle uberegnelige Væsner, saa helt undgaa »Kurre paa Traaden« kan I nok ikke, men hvis I nøje overvaager Dragens Bevægelser i Luften og med Vindslets Hjælp holder Snoren i den bedst mulige Spænding, skal I nok faa en flot Flugt.

Tegningerne viser nogle forskellige Modeller paa Vindsler. Den enkleste er Fig. 1. Et aflangt Stykke Træ med pænt afrundede Hjørner og to noget større Sidesstykker samt et Hul midt igennem det hele. I Hullet stikkes en rund Træpind, som ikke maa sidde fast i Hullet, men være noget mindre end dette, saa Træstykket let kan snurre omkring Pinden. For at denne ikke skal glide ud af Hullet, slaas et Søm eller en Stift gennem Pinden, et lille Stykke fra den ene Ende. Paa samme Side, som den, hvor Sømmet findes, fastgøres en anden mindre Træpind i Vindslets Sidesstykker og den skal sidde godt fast. Man holder Vindslets som Tegningen angiver og vrider den rundt ved Hjælp af Sidepinden.

Fig. 2 viser en anden Model med Haandtag til at dreje og med en under Vindslet fastsøm-

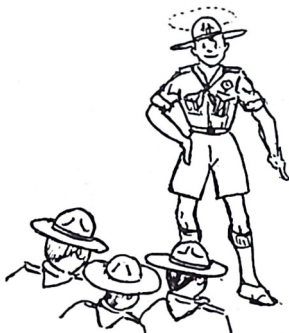
met rund Træpind til at holde det lille Apparat med. Fig. 3 og 3x viser et Vindsel med tung Træfod eller Fodplade og kantet Oprulningsakse, mens 4 og 4x viser samme Model med rund Akse. Fælles for Modellerne 2, 3 og 4 er, at Oprulningsakserne sidder godt fast paa Haandtagene, som saa til Gengæld skal glide let i Modellernes Sidestykker.

To Nordmænd har roet tværs over Atlanterhavet.

Ja, det er rigtig nok — virkelig roet over Atlanterhavet fra New York. De lavede ikke megen Staahej ud af det. De boede i New York; Vejret var fint, saa de fik Lyst til at ro hjem og se, hvordan det stod til i gamle Norge. Selvfølgelig maatte man have en god gedigen Robaad, ikke anden Rangs, men virkelig 1. Klasses Kram. De gjorde derfor det eneste fornuftige, nemlig at bygge den selv. Den blev lavet af godt og rigtig lagret Cedertræ, blev 18 Fod lang, klinkbygget, 5 Fod bred og et dybtgaaende paa 35 Tommer. Fox var dens Navn, og den blev sat i Vandet ved udgaaende Tidevande ved New York Kl. 5 om Eftermiddagen d. 6. Juni 1896.

I mindre end en Maaned var de to Roeres Liv ret ensformigt, Bølgebjergene rullede majestætisk forbi dem. Aarerne blev ustandselig bevæget frem og tilbage, Skift paa Skift. Den ene spiste, den anden roede, den anden sov, den ene roede.

Saa begyndte der at komme Vanskeligheder for dem, og Resten af deres Tur var som et Mareridt. Gud var imidlertid god ved dem, og endelig gik de i Land i le Havres Havn 62 Dage efter deres Afrejse fra New-York.

Patuljeføreren er færdig med sine Instruktioner til førstkommande Week-end Tur og slutter i den højere Stil: Vi mødes i Patuljelokalet i Morgen mellem Kl. 2 og 4 — der er Opvaskertjans til de, der ikke kommer præcis!

OPLAG ca. 9000

Annoncepriser

i Spejdernes Magasin

1/1 Side 150.00 Kr. pr. Gang

1/2 Side 75.00 Kr. pr. Gang

1/4 Side 37 50 Kr. pr. Gang

1/8 Side 18.75 Kr. pr. Gang

Gentagelsesrabat:

10 Gange 10 %, 5 Gange 5 %

Farveltryk Specialtilbud

Udenlandske Annoncer forhøjes med 50 %

Bladet udkommer 10 Gange aarligt. Ikke i Aug. og Jan. Bladet er obligatorisk Medlemsblad for alle Medlemmer af Det Danske Spejderkorps.

Henvendelser ang. Annoncering til:

Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2^a
København K. Telefon BYen 8630

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager

Kontorartikler — Protokoller

Raadhusstræde 17. København K.

Tlf. Palæ 4058

A/S De Forenede Mineralvandfabrikers

MINERALVANDE

GØR DERES BESTILLING NU PR.

TLF. CENTRAL 6071

Vognene kører overalt — Varerne er frit leverede

Kjøbenhavnske

Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31

Central 15.321

Fotograf EMIL CLAUSEN, Frederiksberggade 34
6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

J. K. Gottfried
Kronprinsesgade 44
København K.
Telf. Palæ 1047 Grundlagt 1796
*Spejdersignalhorn
Spejdertrummer
Landsknægttrummer
Alt Tilbehør*
Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

INGEN UDFLUGTER
uden Thyge Ludvigssens
Cosmossalt
i den praktiske og
hygiejniske Drysse-
daase
Kun rigtig med dette
Varemærke
25 Øre i Butikerne

Spejder:
Tag med i Rygsækken
Wolff & Arvé^s
MARMELADER
i Lommeapakning
Sparer Smør - Erstatte Paalæg
Forlang dem hos Købmændene

Den fineste Mælk og Fløde leverer
Trifoliums Mælkeforsyning
Al original aflappet Fløde, Sødsmælk og Jersey-mælk
stammer udelukkende fra Besætninger, der har be-
staaet Tuberkulinprøven.
Bestil ved Budene, som kommer i Kvarter-
et, eller telefoner til C. 385 (10 Ledn.)

Hvordan man gaar 100 km

Efter 1. Nørrebro
Blad

SJÆLLANDSGEOGRAFI M. M.

Vi var tre, der havde faaet den skøre Ide, at vi vilde have en 100 km Plade i Bæltet. Det første, der er at gøre, naar man vil gaa 100 km, er at finde en By, hvorfra der er 100 km hjem. Af Hensyn til dem, der ikke er saa stive i Sjællands Geografi, maa vi vel hellere oplyse, at Sjælland er en Ø, der netop er 100 km paa hver Led, saa det kan altsaa lige akkurat lade sig gøre uden at tage til Jylland eller Sverige.

DET SVÆRE VALG

Skulde vi nu vælge Korsør eller Vordingborg? Ja, der er mange Ting at tage i Betragtning, og det, der gjorde Udslaget, var, at Kjartan havde noget Familie i en lille By ved Navn Vidskølle paa Vejen til Vordingborg. En skønne Dag i Juleferien traskede vi ud ad Køge Landevej, efterladende Duften af Gaasesteg og Gran som et sødt Minde bag os.

Et Komma, som frelste et Menneskeliv.

Maria Feodorewna fik engang tilfældigt Øje paa følgende Sætning, der stod som Afslutning paa en Benaadningsansøgning for en politisk Fange. Der var, med hendes Mand, Alexander d. III's Haandskrift, skrevet:

»Pardon umulig, at sende til Sibirien«

Maria flyttede Kommaet saaledes:

»Pardon, umulig at sende til Sibirien«, hvorpaa Fangen blev løsladt som en fri Mand.

PAA FARTEN

Den første Nat boede vi hos den kjartanske Familie, og næste Dag naaede vi trods al den gode Mad, der var bleven fyldt i os, til Vordingborg, hvor vi fik Lov at sove i Tropslokalet. Der er egentlig kun 95 km til Vordingborg, men med den lille Afstikker til Vidskølle var vi oppe paa rigeligt 100. Nu var vi jo i god Træning, og saa skulde det store Slag slaas: 100 km paa 24 Timer.

KROMÆND FØR OG NU

Kl. 12 Middag startede vi saa fra Vordingborg. Vi holdt Hvil i Tappernøje, der siges at have sit Navn efter en Kromand engang i gamle Dage, der havde Ord for at være meget nøjeregnende, naar han tappede Brændevin af til Kunderne. Naa, det var før vores Tid. Det var en anden Drik, vi nød til de medbragte Klemmer.

LIDT OM VÆKKEURE

Kl. 21 naaede vi Vidskølle, og efter at have faaet Mad og Drikke kravlede vi til Køjs. Men allerede Kl. 2 kimeede det modbydelige Instrument . . . jeg mener den snilde og praktiske Opfindelse, som kaldes et Vækkeur. Vi maatte videre — for vi skulde jo være i København inden Middag. Vi slugte en Taar Kaffe, og Kl. 3 var vi igen ude i den mørke Nat.

VAR KILOMERSTENENE FLYTTET?

Ja, de var ganske sikkert blevet flyttet siden vi var paa Udturen, for dengang stod de meget længere fra hinanden nede ved Vordingborg end længere Nord paa. Men nu blev der længere imellem dem, jo nærmere vi kom København. Naa, det generede os naturligvis ikke med den Træning, vi efterhaanden havde faaet. Snart dukkede Byens Taarne op i Horisonten, og Kl. 11 var vi hjemme — 23 Timer efter Starten fra Vordingborg.

»HVORDAN«

Naar du vil gaa saadan en Tur, saa maa du være klar over, hvad det er; det nytter ikke pludseligt at sige: nu gaar jeg 100 km paa Søndag, næ, man skal træne sig op til det. Begynd f. Eks. med 30 km og gaa saa næste Gang 40 o. s. v. Naar du saa har trænet dig op og er begyndt paa Turen, saa skal du blot holde ud og gennemføre den — for en Spejder giver aldrig tabt.

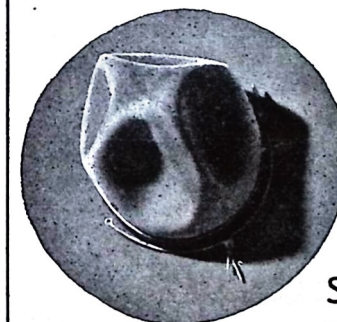
Kjartan og Finn.

nye
Ulve - !

nye
Spejdere - !

Spar
Portoen

Brug indlagte Kort

DEPOTET

Skindergade 27 - København K.
Tlf. 10 909 - 11 203

SE HER!

Hvis du har en Ting, du gerne vil bytte med noget andet, saa indryk en Annonce her. Skriv f. Eks.:

»Jeg har en Banjo, som jeg vil bytte med en Rygsæk eller en Sovepose. Peter Jensen, Vilefredsvej 8, Vinkjøbing.«

Ved at give Plads til Annoncer af denne Art, haaber »Spejdernes Magasin« at kunne blive Mellemmand ved et stort Antal fordelagtige Byttehandlere.

Fremgangsmaade.

Naar du ønsker at indrykke en Annonce, gaar du ned paa Postkontoret og køber en Giroblanket (2 Øre). Paa Giroblanketten sidder en Kupon, der er bestemt til Modtageren. Paa Bagsiden af denne Kupon skriver du Annoncens Ordlyd. Husk at den skal indeholde Navn og Adresse, og Teksten skal skrives tydeligt.

Pris.

Derefter tæller du op hvormange Ord Annoncen indeholder (Navn og Adresse tælles med), hvorpaa du indbetaler Prisen for Annoncen til Postekspeditionen, der iøvrigt vil fortælle dig om Giroblanketten er rigtig udfyldt.

Før indtil 20 Ord er Prisen Kr. 1,50
Overskrides de 20 Ord, beregnes Kr. 0,06
pr. overskydende Ord.

Pengene indsendes til: Det danske Spejderkorps, Fiolstræde 19. Giro-Nr. 2284.

Se saa Pulterkammeret efter og se om du har noget liggende, som du kunde ønske at faa erstattet med noget andet.

Se denne Spalte i »Spejdernes Magasin« efter hver Maaned og se om du har netop de Ting, som andre ønsker i Bytte for noget, du gerne vil have.

Et Irma Album »Der er et yndigt Land« halvt fuldt af Billeder og ca. 300 løse Billeder til samme Serie ønskes byttet med en Occarino. Flemming Larsen, Grækenlandsvej 4, 3., København S.

Et langt Signalthorn ønskes byttet med en god Banjo. Erik Westermann, Hoeghsmindevej 59, Gentofte.

En god lille Snittekniv i Læderskede, ønskes byttet med udenlandske Frimærker. Erik Nielsen, Holstebrogade 9, København Ø.

Et helt nyt engelsk Spejderbælte ønskes byttet med hvad som helst. Poul Einar Stavnstrup, Torvet 7, Kongens Lyngby.

Det Danske Spejderkorps

KORPSKONTOR:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALæ 4526.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot.
Skindergade 27, København K. — Tlf.
C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN

for Ulve og Spejdere.

Redaktør: Knud Schou,

Fiolstræde 19, København K.

Tlf. PALæ 4526, Lokal 2.

SPEJDESPORT

for Førere og Røvere.

Redaktør: cand. mag. E. Fossum Hansen

Redaktionel Post til Korpskontoret.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:

Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,

Kalvebod Brygge 2^a, København K.

Tlf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,

Møntergade 2, Kbhvn. K. Tlf. *C. 10 493.

Jeg ønsker

mig

til

min

KONFIRMATION

Spejderloven

af ROLAND PHILIPPS

fra Korpsets Depot

Er udkommet baade heftet og indb.

Heftet —.85. Indb. 1.50